

Publicerad 2012-08-02 19:20 av Jerry Linder

Ingvar, min vän, är död nu. Han lämnade outplånliga spår efter sig i min hjärna, jag bär hans arv vidare, liksom Jesus bär sitt kors ända fram.

Min vän brann upp...

Vi strålade samman där hästarna gick och betade. Solen gick ner, dimman lade sig på gräset och månen kom fram när mörkret belägrade hagen.

Vi hade så mycket att säga varandra. Han hade funnit något och jag måste höra vad det var.

Ingen hade förut förstått honom, och så kom den ena meningen efter den andra. Jag förstod att det var något stort, därför bejakade jag honom.

Till slut stod vi i mörkret och Ingvars fru kom ut på balkongen och ropade:

-Ingvar kom in och lägg dig nu! och så bröts förtrollningen; vårt samtal varade i 30 år...

Steg för steg blev jag medveten. Vi reste tillsammans och besökte föreläsningar och Ingvar tog till orda, men ingen tycktes kännas vid det han sa. Han hejade på forskare, professorer som han sökt med brev, per telefon, men ingen ville kännas vid honom. Jag stod vid hans sida. Han var en envis person och sin idé höll han ett stadigt tag i, ingen tvekan om upptäckstens sanningshalt; åren gick...

Så blev han bröstsjuk, hostade på väg till ABF-huset där han skulle föreläsa, inget utom döden kunde stoppa honom...

Vad hade han funnit?

Det kanske är lite svårt för kreti och pleti, men varför det? Beror på var man levtt sitt liv; kanske nära vatten, en älv, en sjö eller stora havet; det handlar om vågor.

Från en stjärna, en sol, långt borta kommer en stråle, mycket energifull i början.

När den närmar sig dig på natten blir dess styrka svagare och svagare, samtidigt som strålens rörelsemönster förändras hela tiden. Den far genom rymden som en spiral, eller varför inte som en stor istapp som hänger från takrännan.

Först är frekvensen hög samtidigt som våglängden är liten, till slut blir frekvensen lägre och våglängden längre. Samtidigt blir hastigheten högre utefter en rak linje från källan. Det betyder att vågen har samma hastighet hela tiden, just som Einstein har sagt. Våglängden gånger frekvensen är ca 300 000 km per sekund i vakum. I vatten och i glas är hastigheten lägre på grund av tätheten.

Till slut blir rörelsen ett rakt sträck.

- Varför blir rörelseformen som den är, frågade jag, men fick inget svar, men jag vet att den blir som jag sagt, sa Ingvar, jag har räknat om Planks formel där han använder våglängder, då får jag en dämpad spiral.

- Du förstår, sa Ingvar, med min iakttagelse kan jag anta att vetenskapen har fel då de påstår att himlakropparna rusar från varandra med en stor hastighet, nej det är ljuset från dem som förlorar energi till omgivningen, det kallas rödförskjutning. Ska det vara så himla svårt att ta till sig?

Hur många amatörer röner icke samma slut som Ingvar, men har han rätt?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jerry Linder med Poeter.se id #35596 innehar upphovsrätten